Dosar nr. 1-1813/2026
1-26081055-12-1-25062026

SENTINȚĂ
ÎN NUMELE LEGII

30 octombrie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Tatiana Postolachi
Grefier Ruslana Bobuțac
Interpretului Elena Derevșcicova, Serghei Penov, Ivan Bulgac
cu participarea:
Acuzatorului de stat – procuror în Procuratura Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Daniela Buinovski
Apărătorului inculpatului Ceaban Andrei ***** – avocat Lupea Georgeta
(*mandat seria MA nr. *****din 15 iunie 2026*)
În prezența :
Părții vătămate *****Ecaterina
Inculpatul Ceaban Andrei *****

examinând în ședința de judecată publică, în procedură generală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Ceaban Andrei ***,** născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****, celibatar - fără persoane la întreținere, neangajat în câmpul muncii, nesupus militar, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, grade de invaliditate nu are, titluri și distincții de stat nu are, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, anterior condamnat prin sentința *Judecătoriei Chișinău (Sediul Buiucani), din 06 mai 2021,* în baza art. 186 alin.(2) Cod penal (8 episoade) și art. 187 alin.(2) lit. d), e) și f) Cod penal, conform art.84 alin.(1) (2) Cod Penal i s-a stabilit o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis, prin Decizia Curții de Apel Chișinău, în baza Legii nr. 243 privind Amnistia, în baza art. 385 alin. (5) CPP, termenul s-a redus cu 162 zile, spre executare 5 ani și 18 zile,

- în comiterea infracțiunii prevăzute de 186 alin. (2) lit. c) din Codul pena,

Procedura de citare legală a fost executată.
Termenul de examinare a cauzei: 25 iunie 2026 până la 30 octombrie 2026.
Cu referire la materialele cauzei penale şi a probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța de judecată, -

A CONSTATAT:

Ceaban Andrei ***** a săvârșit o fapta prejudiciabilă prevăzută de legea penală în următoarele circumstanțe:

La data de 21 aprilie 2026 aproximativ la ora 10:00 mim, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea acestora, prin deteriorarea lacătului a pătruns în apartamentul nr.72, ce aparține cet. *****Ecaterina, aplasat în *****, de unde, asigurându-se că acțiunile sale rămân neobservate de terțe persoane, a sustras: un lănțișor confecționat din aur, în valoare de 5000 lei, o geantă de model sportiv de culoare neagră combinată cu albastru, în valoare de 400 lei, bani în sumă de 1000 euro echivalentul a 20260 lei conform cursului oficial al BNM și 1200 dolari echivalentul a 20796 lei conform cursului oficial al BNM, mijloace financiare care se aflau în buzunarul unui hanorac depozitat într-o geantă ce se afla într-un dulap din bucătărie, un parfum bărbătesc "Gitter", o cruce confecționată din lemn, un ceas de doamnă cu inscripția „Rosefield", bunuri ce aparțin cet. *****Ecaterina, cauzându-i astfel părții vătămate *****Ecaterina, un prejudiciu în valoare totală de 46456 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate **Ceaban Andrei ***** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal *Furtul*, adică *sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în locuință.*

Privind procedura.

În ședința de judecată, inculpatul **Ceaban Andrei ***** a declarat că nu recunoaște vina în săvârşirea circumstanţelor de fapt incriminate, pledând pentru examinarea cauzei în ordine generală, iar în aceste condiţii, în conformitate cu articolele 351 şi 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în limba română, cu participarea interpretului, în şedinţă publică, cu participarea procurorului, inculpatului şi a apărătorului acestuia, și a părților vătămate, procedură care a fost acceptată de toţi participanţii în proces.

Poziția inculpatului.

Inculpatul **Ceaban Andrei *****, fiind audiat în ședința de judecată, prin expunere factologică, a declarat că, vina o recunoaște pe deplin. Totodată a menționat că, a trecut mult timp de la producerea faptelor și că nu își amintește toate detaliile, însă confirmă veridicitatea declarațiilor părții vătămate.

La întrebările avocatului, inculpatul a declarat că se căiește de cele întâmplate și regretă fapta comisă.

La întrebările procurorului, inculpatul a declarat că o cunoaște pe vecina de la etajul inferior și că a luat instrumentul necesar, după care a deteriorat broasca ușii apartamentului acesteia. De asemenea, a menționat că a sustras majoritatea bunurilor.

Probele prezentate de partea acuzării.

Conform art. 26 alin. (3) din CPP, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului. Astfel, în ședința de judecată acuzatorul de stat, procuror în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Daniela Buinovski, în susținerea învinuirii formulate față de inculpat a prezentat următoarele probe administrate la urmărirea penală și examinate nemijlocit în ședința de judecată.

Declarațiile părții vătămate *****Ecaterina, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în ședința de judecată a declarat că, la sfârșitul lunii aprilie 2026, în jurul orei 11:00, în timp ce se întorcea acasă, în regiunea Botanica, a observat că ușa apartamentului era deschisă și prezenta urme de deteriorare. Intrând în locuință, a constatat că toate lucrurile erau răvășite. A telefonat imediat la poliție și a comunicat cele întâmplate. Din locuință au dispărut un colier din aur, cu o

valoare estimată la aproximativ 10000 de lei MDL, produse alimentare, precum și suma de 1000 de euro și 100 de dolari SUA.

La întrebările procurorului, partea vătămată a precizat că, broasca ușii de la intrare era ruptă în zona în care se introduce cheia. Pe scara blocului în care locuiește există o cameră de supraveghere, iar înregistrările video au fost ridicate de organele de poliție. În înregistrarea video se observă momentul în care o persoană, având gluga trasă pe cap, intră în bloc, precum și momentul în care aceasta iese din clădire, având asupra sa o geantă sportivă de dimensiuni mari. A recunoscut geanta, întrucât aceasta aparținea soțului său.

De asemenea, a menționat că, în ziua respectivă, în blocul în care locuiește nu au mai fost înregistrate alte furturi din apartamente și că, din câte cunoaște, furtul a avut loc doar din apartamentul său. Păstra banii în locuință, în bucătărie, într-un dulap încorporat în perete, iar o parte din suma sustrasă era păstrată în haine. Ulterior, anchetatorul i-a restituit unele bunuri, și anume un parfum, o cruciuliță simplă din lemn și un ceas de mână. Parfumul era de marca Giter, de culoare neagră și destinat bărbaților, cruciulița din lemn aparținea copilului său, iar ceasul de mână îi aparținea personal. Bunurile restituite au fost identificate la sediul poliției, după ce a fost chemată pentru a le recunoaște. A menționat că geanta soțului său, cu care a fost depistată persoana inculpată, nu a fost găsită și ridicată de organele de poliție.

În cadrul cercetării judecătorești au fost cercetate următoarele mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală şi anume:

- Procesul verbal de cercetare Ia fața locului din 21 aprilie 2026 și planșa fotografică, acțiune procesuală efectuată pe adresa *****, ap. 72, unde s-a constat că la ușa de intrare în apartament, broasca este deteriorată. La fața locului au fost ridicate broasca de la ușa de la intrarea în apartamentul nr. 72, trei folii cu urme papilare/fragment și secvențe video. (f.d.8-13)

- Procesul verbal de examinare a obiectului din 23 aprilie 2026 prin care a fost supus examinării un dispozitiv optic de tip CD cu o secvență video cu denumirea „Screen Recording 2026-04-21 162738” cu durata de 13 secunde, unde se observă înregistrarea video, filmată de pe o cameră de supraveghere din scara blocului locativ de pe adresa, bd. Taian 23/1. În partea stângă sus se observă data de 21.04.2026 și este indicată ora 09:5 7 minute. Pe parcursul secvenței video se observă o persoană de gen masculin, constituție mediu spre slab care este îmbrăcat într-o scurtă de culoare neagră și pe cap are o glugă. În a doua secvență video cu denumirea „Screen Recording 2026-04-21 165702” se identifică aceiași persoană, dar deja cum iese din bloc și pleacă într-o direcție necunoscută având asupra lui o geantă de tip sport pe umăr, de culoare neagră. (f.d.14-18)

- Procesul verbal de percheziție din 06 mai 2026, efectuat la domiciliului cet. Ceaban Andrei *****, pe adresa str. Aeroport 3, ap. 2, sec. Botanica, mun. Chișinău. În cadrul percheziției au fost depistate și ridicate un ceas de mâna femeiesc, o cruce din lemn, un parfum în sticlă de culoare neagra cu inscripție „Gitter” și un Hanorac de culoare albastru închis cu două șireturi albe si glugă. (f.d.75-80)

- Procesul verbal de examinare a obiectului din 06 mai 2026, prin care, cu participarea părții vătămate *****Ecaterina, au fost supuse examinării un ceas femeiesc cu inscripția „Rosefield” de culoare argintiu combinat cu auriu, o cruce din lemn cu ață de culoare neagră, un parfum în ambalaj de culoare neagră. (f.d.81-82)

- Procesul verbal de examinare a obiectului din 06 mai 2026, prin care, a fost supus examinării un hanorac bărbătesc, uzat, de culoare albastru închis care are glugă și două șireturi de culoare albă. În partea stângă se observă inscripția „Jack&Jones” continuată de o linie albă orizontală. (f.d.83)

- Raportul de expertiză judiciară nr.34/12-R-2229 din 18.06.2026, potrivit căruia mecanismul cilindric, ridicat în cadrul cercetării la fața locului din data de 21.04.2026, de la ușa de la intrare apartamentul nr.72 de pe adresa *****, nu este în stare de funcționare din motivul deteriorării corpului în regiunea orificiul pentru cheie pe o lungime de 17.5mm, prezența unui fragment metalic de formă triunghiulară și lipsa pieselor (partea frontală a cilindrul rotitor, știfturi, arcuri, contra știfyuri). Pe suprafețele exterioare și anume pe partea frontală destinată orificiului de introducere a cheii și pe suprafețele interioare ale corpului mecanismului cilindric, ale cilindrului rotitor, a mecanismului cilindric, prezentat la examinare, sunt prezente urme de intervenție create în rezultatul manipulărilor forțate cu ajutorul unor obiecte străine, probabil a căror parte lucrătoare este ascuțit-tăietoare. Mecanismului cilindric, ridicat în cadrul cercetării la fața locului din data de 21.04.2026, de la ușa de la intrare apartamentul nr. 72 de pe adresa *****, a fost deblocat forțat (prin deteriorarea corpului mecanismului cilindric și cilindrului rotitor), cu ajutorul unor obiecte străine, probabil a căror parte lucrătoare este ascuțit-tăietoare.

Notă: din cilindrul rotitor al mecanismul cilindric examinat, a fost extras un fragment metalic de culoare sură de formă triunghiulară cu lungimea laturilor: 8.721 mm; 11.216 mm; 5.051 mm și grosimea de 2.156 mm, la un capăt sunt prezente urme specifice de rupere a metalului. (f.d.40-45)

Corpuri delicte: - Un ceas de mâna femeiesc, o cruce din lemn, un parfum în sticlă de culoare neagra cu inscripție „Gitter" și un Hanorac de culoare albastru închis cu două șireturi albe și glugă, recunoscute în calitate de corp delict prin ordonanța din 06 mai 2026, și restituite părții vătămate *****Ecaterina prin ordonanța și recipisa din 06 mai 2026; (f.d.84, 85, 87/)

- Un hanorac bărbătesc, uzat, de culoare albastru închis care are glugă si două șireturi de culoare albă, ce aparține lui Ceaban Andrei, recunoscute în calitate de corp delict prin ordonanța din 06 mai 2026, și transmise în camera de păstrare a corpurilor delicte al IP Botanica prin ordonanța din 06 mai 2026 și chitanța nr. 2112; (f.d.84, 88-89)

Mijloace materiale de probă: - 2 secvențe video din 21.04.2026, stocate pe un suport optic de tip CD ridicate la 21.04.2026;

Analiza probelor și încadrarea juridică.

În acord cu art. 93 alin. (1) CPP RM, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În corespundere cu art. 101 alin. (1), (2) CPP RM, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național *(Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83),* or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri *(Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, § 33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).*

Pe plan național, art. 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că, sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar art. 95 alin. (2) din Codul de procedură penală stabilește că, problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că, partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanţele expuse în învinuirile aduse inculpatului.

Mai mult ca atât, aprecierea declaraţiilor inculpatului în cadrul acestui proces penal, au loc prin prisma art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, care impune acestora o valoare probantă condiţionată şi de existenţa altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, iar în prezentul proces penal, depoziţiile acestuia coroborează cu restul mijloacelor de probă administrate, relevante în acest sens, care demonstrează comiterea faptelor infracţionale cu vinovăţie, pe care ultimul le-a recunoscut.

În alt context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 CPP, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate : 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.

Conform Ordonanței de punere sub învinuire dar și conform Rechizitoriului, inculpatul Ceaban Andrei *****, a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c) Cod penal.

Analizând în ansamblu probele administrate în cauza penală, prin prisma prevederilor art. 93, art. 100 și art. 101 din Codul de procedură penală, instanța de judecată constată că acestea sunt pertinente, concludente și utile pentru justa soluționare a cauzei, fiind administrate și cercetate în condițiile legii, iar conținutul lor se coroborează reciproc, formând un ansamblu probator suficient pentru stabilirea circumstanțelor de fapt ale cauzei și a vinovăției inculpatului Ceaban Andrei ***** în comiterea infracțiunii imputate.

În acest sens, instanța reține că declarațiile părții vătămate *****Ecaterina se coroborează cu procesele-verbale de cercetare la fața locului, de examinare a obiectelor și de percheziție, cu raportul de expertiză judiciară nr. 34/12-R-2229 din 18 iunie 2026, precum și cu înregistrările video ridicate și examinate în cadrul urmăririi penale. Aceste mijloace de probă, apreciate în mod coroborat, confirmă faptul pătrunderii ilegale în apartamentul nr. 72, situat în mun. Chișinău, bd. Traian nr. 23/1, deteriorarea mecanismului de închidere a ușii de acces și sustragerea unor bunuri ce aparțin părții vătămate.

Astfel, din declarațiile părții vătămate rezultă că, la întoarcerea la domiciliu, aceasta a constatat că ușa apartamentului era deteriorată, iar în interior lucrurile erau răvășite, ulterior stabilind lipsa mai multor bunuri și a mijloacelor financiare păstrate în locuință. Totodată, partea vătămată a recunoscut printre bunurile restituite un parfum bărbătesc cu inscripția „Gitter", o cruce din lemn și un ceas de mână cu inscripția „Rosefield", bunuri care au fost depistate și ridicate în cadrul percheziției efectuate la domiciliul inculpatului. Această împrejurare constituie un element probator relevant, care susține legătura dintre bunurile sustrase din locuința părții vătămate și obiectele găsite ulterior în posesia inculpatului.

În aceeași ordine de idei, instanța reține că procesul-verbal de cercetare la fața locului din 21 aprilie 2026, însoțit de planșa fotografică, atestă deteriorarea broaștei ușii de la intrarea în apartament. Aceste constatări sunt confirmate de raportul de expertiză judiciară nr. 34/12-R-2229 din 18 iunie 2026, potrivit căruia mecanismul cilindric examinat a fost deblocat forțat, prezentând deteriorări ale corpului și ale cilindrului rotitor, precum și urme de intervenție mecanică realizate cu obiecte străine. Prin urmare, concluziile expertului confirmă caracterul forțat al accesului în locuință și sunt compatibile cu modalitatea de operare descrisă în învinuirea înaintată inculpatului.

De asemenea, instanța acordă relevanță procesului-verbal de examinare a suportului optic din 23 aprilie 2026, prin care au fost examinate două secvențe video înregistrate de camera de supraveghere instalată pe scara blocului locativ. Din conținutul acestora rezultă că, la data de 21 aprilie 2026, în jurul orei 09:57, o persoană de gen masculin, îmbrăcată într-o scurtă de culoare neagră și având gluga trasă pe cap, a intrat în bloc, iar ulterior a părăsit clădirea având asupra sa o geantă sport de culoare neagră. Această împrejurare se află în concordanță cu declarațiile părții vătămate privind dispariția genții aparținând soțului său și cu celelalte probe administrate. Instanța apreciază această probă în coroborare cu întregul material probator, fără a-i atribui, în mod izolat, o valoare identificatoare pe care conținutul secvențelor video nu o stabilește în mod cert.

Un alt element probator important îl constituie procesul-verbal de percheziție din 06 mai 2026, efectuat la domiciliul inculpatului, în cadrul căruia au fost depistate și ridicate ceasul de mână pentru femei, crucea din lemn, parfumul în sticlă de culoare neagră cu inscripția „Gitter", precum și un hanorac bărbătesc de culoare albastru-închis, cu glugă și două șireturi albe. Identificarea bunurilor de către partea vătămată, precum și examinarea acestora prin procesul-verbal din aceeași dată, confirmă proveniența bunurilor restituite și contribuie la stabilirea legăturii dintre inculpat și fapta cercetată.

În ceea ce privește declarațiile inculpatului Ceaban Andrei *****, instanța reține că, deși inițial acesta a pledat pentru examinarea cauzei în procedură generală, în cadrul audierii în ședința de judecată a recunoscut vina, a confirmat veridicitatea declarațiilor părții vătămate și a relatat că a luat instrumentul necesar, după care a deteriorat broasca ușii apartamentului, sustrăgând majoritatea bunurilor. Totodată, inculpatul și-a exprimat regretul față de cele comise și a declarat că se căiește de fapta săvârșită.

În acest context, instanța constată că, probele examinate demonstrează existența faptei prejudiciabile, legătura acesteia cu inculpatul și caracterul intenționat al acțiunilor sale. Din circumstanțele stabilite rezultă că inculpatul a acționat în scopul însușirii bunurilor ce aparțineau altei persoane, cunoscând caracterul nelegitim al conduitei sale și urmărind obținerea unui folos patrimonial prin scoaterea bunurilor din posesia părții vătămate, fără consimțământul acesteia și fără intenția de a le restitui.

În sensul normei de incriminare, furtul presupune sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, adică scoaterea acestora din posesia legitimă a titularului, fără consimțământul acestuia, în scopul însușirii lor. Caracterul ascuns al sustragerii se apreciază în funcție de împrejurările concrete în care a fost realizată fapta, inclusiv de modul în care făptuitorul a acționat pentru a evita observarea conduitei sale de către alte persoane.

Cu referire la încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Ceaban Andrei ** în baza art. 186 alin. (2) lit. c) din Codul penal,*** instanța de judecată statuează că, în urma cercetării judecătorești și a aprecierii probelor administrate în cauză, s-a constatat săvârșirea unei fapte prejudiciabile prin care s-a atentat la obiectul juridic special al infracțiunii incriminate, constituit din relațiile sociale cu privire la posesia şi stăpânirea legitimă a bunurilor mobile.

La fel, instanța reține că obiectul material al infracțiunii prevăzute de art. 186 din Codul penal îl constituie bunurile mobile care au o existență materială, o valoare economică și un cost determinat, fiind susceptibile de apropriere și străine făptuitorului la momentul săvârșirii faptei.

În subsidiar, instanța menționează că, potrivit dispozițiilor Codului civil al Republicii Moldova, bunurile susceptibile de apropriere individuală sau colectivă includ lucrurile corporale și drepturile patrimoniale, iar bunurile care nu sunt raportate la categoria bunurilor imobile, inclusiv banii, sunt considerate bunuri mobile.

La fel, *obiectul material* al infracţiunilor prevăzute de art. 186 din Codul penal, îl reprezintă bunurile care au o existenţă materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială şi cost determinat, fiind bunuri mobile şi străine pentru făptuitor în fiecare caz incriminat acestuia.

În subsidiar, instanţa mai concretizează că potrivit art. 459 alin. (5) din Codul civil (*art. 288 alin. (5) în red. Legii nr. 1125 din 13 iunie 2002)*, bunurile care nu sânt raportate la categoria de bunuri imobile, inclusiv banii, sânt considerate bunuri mobile, iar conform art. 455 din Codul civil *(art. 285 în red. Legii nr. 1125 din 13 iunie 2002)*, prin *bunuri* se consideră toate lucrurile susceptibile apropierii individuale sau colective şi drepturile patrimoniale, lucrurile fiind obiectele corporale în raport cu care pot exista drepturi şi obligaţii civile.

Prin urmare, bunurile sustrase din locuința părții vătămate *****Ecaterina, respectiv un lănțișor confecționat din aur, o geantă sportivă de culoare neagră combinată cu albastru, mijloace financiare în valută străină, un parfum bărbătesc cu inscripția „Gitter”, o cruce confecționată din lemn și un ceas de mână pentru femei cu inscripția „Rosefield”, reprezintă bunuri mobile cu valoare patrimonială, care se aflau în posesia legitimă a părții vătămate și asupra cărora inculpatul nu deținea niciun drept.

Prin urmare, obiectul material al infracțiunii în cauză îl constituie bunurile mobile menționate, care aparțineau părții vătămate *****Ecaterina și care, potrivit învinuirii formulate, au fost scoase din posesia acesteia fără consimțământul său, în scopul însușirii pe nedrept.

Analizând *latura obiectivă* a componenței de infracțiune incriminate lui, instanța de judecată subliniază că în situaţia incriminării faptei în temeiul art. 186 din Codul penal, aceasta se comprimă prin descrierea a 4 semne distincte: a) fapta prejudiciabilă ce constă în acţiunea de luare ilegală şi gratuită; b) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, care are un caracter considerabil; c) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile şi d) modul ascuns.

Respectiv, cu referinţă la fapta prejudiciabilă comise, instanţa relevă modul de deposedare a victimei de bunurile sale şi imposedarea, care prespune de fiecare dată trecerea în stăpânirea inculpatului a bunurilor sustrase, iar în ansamblu şi reprezintă luarea bunurilor.

Faptul deposedării şi al imposedării se demonstrează în cumul prin întregul ansamblu de mijloace de probe administrate la urmărirea penală, iar în detaliu se confirmă prin dispunerea de bunul sustras de către inculpați, pe care ulterior ultimii l-au utilizat după propria dorinţă şi conform propriei convingeri, dorind inclusiv înstrăinarea sa, circumstanţe de fapt confirmate în şedinţă de judecată de inculpat.

Ilegalitatea acţiunilor acestora şi gratuitatea luării bunurilor sustrase s-au manifestat prin confirmarea dreptului legal de posesie asupra bunului său de către partea vătămată, exprimată în declaraţiile acesteia la urmărirea penală, recunoscute de inculpați prin cererea de examinare a cauzei în procedură simplificată, ce denotă că acesta a acţionat intenţionat cu scopul de a sustrage bunurile ce aparţin societăţilor comerciale, de a dispune definitiv de acestea şi nicidecum în scopul unei folosinţe temporare eventual.

Cu privire la urmările prejudiciabile, instanţa reţine legătura indisolubilă dintre acestea şi obiectul juridic special, or prin cauzarea urmărilor se aduce atingere directă a relaţiilor sociale cu privire la posesia bunurilor şi se arată implicit esenţa caracterului patrimonial al sustragerii.

Pe cale de consecinţă, obiectul juridic alături de obiectul material condiţionează forma exterioară a urmărilor prejudiciabile, astfel încât, proporţia reducerii masei patrimoniale a părţii vătămate este direct proporţională cu creşterea masei patrimoniale a făptuitorului.

În acest context, se indică exact la categoria, tipul şi valoarea bunurilor sustrase, indiferent de percepţia valorii acestora de către inculpat, iar aceste prejudicii nu constituie nişte *„beneficii prezumate”* pentru victimă, ci se aflau în posesia reală a ultimului la momentul săvârşirii infracţiunii, ce indică direct spre cauzarea unui *„prejudiciu patrimonial efectiv”* părţilor vătămate, cu valoare diferită, indiferent de restituirea ulterioară a prejudiciului sub aspect civil.

Semnul secundar obligatoriu al laturii obiective a infracțiunii analizate îl reprezintă modul ascuns de comitere a faptei.

Stabilirea modului ascuns de comitere a faptei de sustragere are la bază două criterii: 1) criteriul obiectiv și 2) criteriul subiectiv.

Criteriul obiectiv presupune că fapta de sustragere este săvârșită: 1) în lipsa victimei sau a oricăror altor persoane. Este cea mai des întâlnită ipoteză, când făptuitorul tinde să evite oricare contact vizual cu alte persoane care l-ar putea împiedica să săvârșească infracțiunea sau să-l denunțe; 2) în prezența altor persoane, însă pe neobservate pentru acestea. într-un asemenea caz, făptuitorul trebuie să depună comparativ mai multe eforturi, deoarece trebuie să se apropie imperceptibil de victimă sau să-i ia bunurile în așa fel încât să rămână neremarcat, sau să se retragă neobservat cu bunurile sustrase; 3) în prezența altor persoane, care observă luarea bunurilor, dar care nu conștientizează caracterul infracțional al celor săvârșite. De această dată, putem nuanța următoarele situații: a) aceste alte persoane nu cunosc cui aparțin bunurile luate (admițând că acestea ar putea să aparțină făptuitorului); b) făptuitorul creează, prin înșelăciune, caracterul aparent legitim al luării bunurilor; c) el profită de faptul că alte persoane nu sunt în stare să conștientizeze obiectiv caracterul infracțional al celor comise de el (din cauza vârstei fragede, a ebrietății, a somnului, a bolii psihice ori a unei alte stări specifice în care se află); 4) în prezența altor persoane care urmăresc luarea bunurilor și conștientizează caracterul infracțional al celor comise. Urmărind luarea bunurilor, aceste persoane insuflă încredere făptuitorului că nu-i vor crea impedimente în procesul săvârșirii sustragerii, în virtutea calității de soț, a relațiilor de rudenie, a raporturilor afective sau a altor asemenea circumstanțe. Criteriul subiectiv presupune convingerea făptuitorului că cele săvârșite de el rămân nevăzute, neobservate sau neînțelese adecvat de către alte persoane, ori că aceste persoane nu-i vor zădărnici săvârșirea sustragerii.

La fel, instanţa va reţine circumstanţa agravantă privind stabilirea modului ascuns în acest caz a întrunit ambele criterii atât subiectiv cât și obiectiv și s-a realizat în opinia instanței, pe neobservate pentru alte persoane, or în acest context, în timpul săvârșirii infracțiunii, inculpatul nu se afla în nemijlocita apropiere de victimă, iar având certitudinea că nu este observat și că bunurile se aflau fără supraveghere, a acționat într-un mod imperceptibil pentru victima și a sustras bunurile respective, astfel încât a rămas neremarcat, ceea ce se confirmă prin ansamblul de probe administrate, în special cele relatate de partea vătămată, confirmate inclusiv de inculpat.

De asemenea, instanţa reţine ca întemeiată şi încadrarea juridică a infracţiunii prin prisma normei agravante *"pătrundere în încăperea, domiciliul persoanei"*, ori casa de locuit şi ograda casei, denotă acelaşi spaţiu privat, considerat prin sensul de *"domiciliu"*, prevăzut de art. 8 din Convenţie, iar conform art. 6 pct. 11) din Codul de procedură penală *prin domiciliu se* înţelege orice *locuinţă* sau construcţie destinată *pentru locuirea permanentă sau temporară* a unei sau a mai multor persoane (*casă*, apartament, vilă, cameră la hotel, cabină pe o navă maritimă sau fluvială), precum şi *încăperile anexate* nemijlocit la acestea, constituind o parte indivizibilă (verandă, *terasă*, mansardă, balcon, beci, *un alt loc de uz comun*), precum şi orice *teren privat*, automobil, navă maritimă şi fluvială privată, birou.

La caz, faptul deposedării părții vătămate de bunurile sale se confirmă prin declarațiile acesteia, potrivit cărora, la întoarcerea la domiciliu, a constatat că ușa apartamentului era deteriorată, iar lucrurile din interior erau răvășite, ulterior stabilind lipsa unor bunuri și a unor mijloace financiare păstrate în locuință.

Totodată, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 21 aprilie 2026 și planșa fotografică aferentă atestă deteriorarea broaștei ușii de la intrarea în apartamentul nr. 72, situat în mun. Chișinău, bd. Traian nr. 23/1. Aceste constatări sunt confirmate de raportul de expertiză judiciară nr. 34/12-R-2229 din 18 iunie 2026, potrivit căruia mecanismul cilindric examinat a fost deblocat forțat, prezentând deteriorări ale corpului și ale cilindrului rotitor, precum și urme de intervenție mecanică realizată cu obiecte străine, probabil cu partea lucrătoare ascuțită-tăietoare.

Prin urmare, concluziile expertului confirmă caracterul forțat al accesului în locuință și sunt compatibile cu modalitatea de operare descrisă în învinuirea înaintată inculpatului.

Un alt element probator relevant îl constituie procesul-verbal de percheziție din 6 mai 2026, efectuat la domiciliul inculpatului Ceaban Andrei *****, în cadrul căruia au fost depistate și ridicate un ceas de mână pentru femei, cu inscripția „Rosefield", o cruce din lemn, un parfum bărbătesc în sticlă de culoare neagră, cu inscripția „Gitter", precum și un hanorac bărbătesc de culoare albastru-închis, cu glugă și două șireturi albe.

Ulterior, bunurile respective au fost examinate, iar partea vătămată a recunoscut ceasul, crucea și parfumul ca fiind bunuri care îi aparțineau sau se aflau în sfera sa familială de posesie. Aceste împrejurări susțin legătura dintre inculpat și fapta cercetată, fiind apreciate în coroborare cu celelalte probe administrate.

De asemenea, instanța reține că, potrivit procesului-verbal de examinare a obiectului din 23 aprilie 2026, înregistrările video surprind o persoană de gen masculin, având gluga trasă pe cap, care intră în blocul locativ, iar ulterior părăsește clădirea având asupra sa o geantă sport de culoare neagră. Partea vătămată a declarat că a recunoscut geanta ca aparținând soțului său.

Aceste înregistrări confirmă existența unei deplasări în blocul locativ și scoaterea din clădire a unei genți sportive, împrejurări compatibile cu circumstanțele faptei descrise în învinuire. Totodată, instanța apreciază această probă în coroborare cu celelalte mijloace de

probă, fără a considera că imaginile identifică în mod cert persoana filmată, în lipsa unor elemente de identificare neechivoce.

Ilegalitatea acțiunilor inculpatului și caracterul gratuit al luării bunurilor rezultă din faptul că acestea aparțineau părții vătămate, se aflau în locuința acesteia și au fost sustrase fără consimțământul său, fără existența vreunui temei legitim care să justifice preluarea lor. Prin conduita sa, inculpatul a urmărit scoaterea bunurilor din posesia legitimă a proprietarei și trecerea acestora în stăpânirea sa, fără a le dobândi în mod legal și fără a oferi o contraprestație.

Cu privire la urmările prejudiciabile, instanța reține că sustragerea bunurilor a determinat lipsirea părții vătămate de posesia acestora și de posibilitatea de a dispune în mod liber de ele. În acest sens, prejudiciul patrimonial constituie consecința acțiunilor de sustragere, fiind necesară stabilirea bunurilor efectiv sustrase și a valorii lor în baza probelor administrate.

În speță, potrivit învinuirii formulate, prejudiciul total a fost evaluat la 46.456 de lei, incluzând un lănțișor din aur evaluat la 5.000 de lei, o geantă sportivă evaluată la 400 de lei, suma de 1.000 de euro, echivalentul a 20.260 de lei, și suma de 1.200 de dolari SUA, echivalentul a 20.796 de lei, conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei indicat în actul de învinuire.

Totodată, instanța observă că, declarațiile părții vătămate conțin anumite diferențe față de învinuire în ceea ce privește valoarea lănțișorului și suma în dolari SUA reclamată ca sustrasă. În consecință, valoarea totală a prejudiciului urmează a fi stabilită în limitele circumstanțelor confirmate prin probe, fără a se considera dovedite sume sau bunuri asupra cărora există contradicții neclarificate.

Instanța subliniază că, restituirea ulterioară a unor bunuri nu înlătură caracterul penal al faptei deja consumate, însă poate avea relevanță la soluționarea acțiunii civile și la individualizarea pedepsei, în condițiile legii.

Semnul distinctiv al infracțiunii de furt îl constituie modul ascuns de comitere a faptei.

Stabilirea caracterului ascuns al sustragerii are la bază criteriul obiectiv și criteriul subiectiv. Criteriul obiectiv presupune că luarea bunurilor se realizează în lipsa victimei ori a altor persoane care ar putea observa și împiedica acțiunile făptuitorului sau, în prezența acestora, fără ca ele să perceapă caracterul infracțional al conduitei. Criteriul subiectiv constă în convingerea făptuitorului că acțiunile sale nu sunt observate sau că nu vor fi împiedicate de alte persoane.

În cauza examinată, instanța constată că modalitatea de comitere a faptei corespunde caracterului ascuns al sustragerii. Din declarațiile părții vătămate rezultă că aceasta nu se afla în locuință la momentul faptei, descoperind ulterior deteriorarea ușii și lipsa bunurilor. Împrejurarea că sustragerea a fost descoperită după plecarea făptuitorului, coroborată cu pătrunderea prin deteriorarea mecanismului de închidere și cu scoaterea bunurilor din locuință fără știrea proprietarei, susține concluzia că acțiunile au fost realizate fără ca partea vătămată să le observe în momentul comiterii.

Sub aspectul criteriului subiectiv, instanța reține că modalitatea de operare și conduita inculpatului demonstrează că acesta a urmărit să acționeze fără a fi observat și să evite intervenția proprietarei. Această concluzie se întemeiază pe ansamblul probelor administrate și nu exclusiv pe absența victimei din locuință.

De asemenea, instanța reține ca fiind relevantă circumstanța calificativă prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c) din Codul penal, respectiv săvârșirea furtului prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință.

Potrivit art. 6 pct. 11) din Codul de procedură penală, noțiunea de domiciliu include locuințele și construcțiile destinate locuirii permanente sau temporare a uneia ori mai multor persoane, în condițiile stabilite de norma procesuală. Această noțiune urmează a fi interpretată în concordanță cu garanțiile privind respectarea domiciliului, consacrate de art. 8 din Convenția europeană a drepturilor omului.

La caz, locul săvârșirii faptei îl constituie apartamentul nr. 72, situat în mun. Chișinău, bd. Traian nr. 23/1, aflat în posesia părții vătămate *****Ecaterina. Din procesul-verbal de cercetare la fața locului și din raportul de expertiză judiciară rezultă că mecanismul cilindric al ușii de acces a fost deteriorat și deblocat forțat, prezentând urme de intervenție mecanică realizată cu obiecte străine.

Mai mult, inculpatul Ceaban Andrei ***** a declarat în ședința de judecată că a luat instrumentul necesar și a deteriorat broasca ușii apartamentului, după care a sustras majoritatea bunurilor. Aceste declarații, apreciate în coroborare cu raportul de expertiză judiciară și cu procesul-verbal de cercetare la fața locului, susțin concluzia că accesul în apartament s-a realizat prin înlăturarea forțată a mecanismului de închidere.

Prin urmare, instanța constată că sustragerea a fost comisă prin pătrunderea în locuința părții vătămate, circumstanță care corespunde elementului calificativ prevăzut de art. 186 alin. (2) lit. c) din Codul penal.

În ceea ce privește momentul consumării infracțiunii, instanța reține că furtul se consideră consumat din momentul în care bunurile sunt scoase din posesia legitimă a victimei, iar făptuitorul obține posibilitatea reală de a dispune de acestea după propria voință. În circumstanțele cauzei, sustragerea bunurilor din apartament și părăsirea locului faptei constituie împrejurări relevante pentru stabilirea consumării infracțiunii, care sunt apreciate în coroborare cu declarațiile părții vătămate, înregistrările video și declarațiile inculpatului.

Cu referire la *latura subiectivă*, instanța remarcă faptul că infracțiunea de furt se săvârșește cu intenție, făptuitorul acționând cu reprezentarea caracterului ilicit al luării bunurilor și urmărind însușirea acestora pe nedrept. Conținutul intenției urmează a fi determinat prin aprecierea tuturor împrejurărilor obiective ale faptei și a probelor care reflectă atitudinea psihică a făptuitorului față de acțiunile sale și față de urmările produse.

În speță, intenția directă rezultă din modalitatea concretă de comitere a faptei, respectiv deteriorarea mecanismului de închidere a ușii, pătrunderea în locuința unei alte persoane și sustragerea bunurilor fără consimțământul proprietarei. Aceste acțiuni, apreciate împreună cu declarațiile inculpatului, demonstrează că acesta a conștientizat caracterul prejudiciabil al conduitei sale, a prevăzut urmările acesteia și a urmărit producerea lor.

În acest sens, inculpatul Ceaban Andrei ***** a declarat că regretă cele întâmplate, că se căiește de fapta comisă și că a deteriorat broasca ușii apartamentului, după care a sustras majoritatea bunurilor. Totodată, acesta a confirmat veridicitatea declarațiilor părții vătămate.

Instanța reține că, declarațiile inculpatului nu constituie unicul temei al concluziei privind vinovăția sa, ci sunt apreciate în coroborare cu probele materiale și celelalte mijloace de probă administrate în cauză. În conformitate cu art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, recunoașterea vinovăției poate servi drept temei al învinuirii numai în măsura în care este confirmată de fapte și circumstanțe care rezultă din ansamblul probelor existente în cauză.

Prin urmare, instanța constată că inculpatul a acționat cu intenție directă, urmărind însușirea pe nedrept a bunurilor ce aparțineau părții vătămate și trecerea acestora în sfera sa de stăpânire, fără consimțământul titularului și fără un temei juridic legitim.

Din punct de vedere al calităţii de *subiect* al infracţiunii, în conformitate cu prevederile art. 21 din Codul penal, instanţa statuează că pentru infracţiunile prevăzute de art. 186 din Codul penal acesta este reprezentat de persoana fizică responabilă, care la momentul săvârşirii infracţiunilor a atins vârsta de 14 ani.

Respectiv, instanţa analizând materialele cauzei penale constată că Ceaban Andrei ***** întruneşte semnele subiectului infracţiunii incriminate, or ultimul conform extrasului din Registrul de Stat al Populaţiei (f.d.90) este născut pe ***** şi nu se află la evidenţa medicului psihiatru sau a medicului narcolog.

În consecință, instanța concluzionează că, prin acțiunile sale intenționate, Ceaban Andrei ***** a săvârșit infracțiunea de furt, adică *sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în locuință*, faptă prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c) din Codul penal al Republicii Moldova.

Astfel, apreciind probele din punctul de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității fiecăreia, iar ansamblul acestora din punctul de vedere al coroborării, instanța constată că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, sub aspectul obiectului juridic și al obiectului material, al laturii obiective, al laturii subiective și al subiectului infracțiunii, în măsura în care condițiile referitoare la vârsta și responsabilitatea penală sunt confirmate de materialele dosarului.

În concluzie, instanța constată că vinovăția inculpatului Ceaban Andrei ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) din Codul penal este demonstrată prin ansamblul probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, iar recunoașterea vinovăției este confirmată de probe independente. Întrucât nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei, instanța constată existența temeiului real și a temeiului juridic pentru atragerea inculpatului la răspundere penală și adoptarea unei soluții de condamnare, cu respectarea dispozițiilor legale privind individualizarea pedepsei.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

În cadrul dezbaterilor judiciare *acuzatorul de stat Daniela Buinovski* în dezbaterile judiciare a fost solicitată a-l recunoaște vinovat pe CEABAN Andrei ***** de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. c) din Codul penal și în baza sancțiunii normei date a-i stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A se încasa de la CEABAN Andrei ***** în beneficiul statului cheltuielile judicare suportate pentru efectuarea Raportului de expertiză judiciară nr.34/12-R-2229 din 18.06.2026 *în sumă de 4200 lei* și Raportul de expertiză traseologic nr.34/12R-2330 din 18.06.2026 *în sumă de 3360 lei*, în sumă totală de 7 560 (șapte mii cinci sute șaizeci) lei.

Corpurile delicte: Un ceas de mână femeiesc, o cruce din lemn, un parfum în sticlă de culoare neagra cu inscripție „Gitter” și un Hanorac de culoare albastru închis cu două șireturi albe și glugă, recunoscute în calitate de corp delict prin ordonanța din 06 mai 2026, și restituite părții vătămate *****Ecaterina prin ordonanța și recipisa din 06 mai 2026 - de lasat în posesia părții vătămate *****Ecaterina.

Corpurile delicte: Un hanorac bărbătesc, uzat, de culoare albastru închis care are glugă si două șireturi de culoare albă, ce aparține lui Ceaban Andrei, recunoscute în calitate de corp delict prin ordonanța din 06 mai 2026, și transmise în camera de păstrare a corpurilor delicte al IP Botanica prin ordonanța din 06 mai 2026 prin chitanța nr. 2112 - de restituie proprietarului Ceaban Andrei *****.

Mijloace materiale de probă: - 2 secvențe video din 21.04.2026, stocate pe un suport optic de tip CD ridicate la 21.04.2026, de păstrat la materialele cauzei penale.

*Apărătorului inculpatului Ceaban Andrei *****, avocatul Lupea Georgeta* a solicitat să se țină cont de faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția, menționând că nu are importanță etapa procesuală la care a avut loc această recunoaștere. A solicitat aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în temeiul art. 90 din Codul penal.

Totodată, a menționat că inculpatul manifestă intenția de a recupera prejudiciul cauzat. Cu referire la cheltuielile pentru efectuarea raportului de expertiză, a solicitat ca acestea să fie suportate de stat, întrucât inculpatul nu a solicitat efectuarea expertizei. De asemenea, a invocat faptul că inculpatul are trei copii la întreținere.

În ceea ce privește acțiunea civilă, apărătorul a menționat că inculpatul recunoaște pretențiile civile referitoare la prejudiciul material, însă a solicitat respingerea pretențiilor privind repararea prejudiciului moral.

Inculpatul Ceaban Andrei *****, în ultimul său cuvânt, a reiterat că recunoaște integral vina în comiterea faptelor imputate și că regretă sincer cele săvârșite, manifestând căință față de faptele comise. Totodată, inculpatul a solicitat instanței aplicarea unei pedepse cât mai blânde.

Potrivit art.24 alin.(2) din Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia

În continuare instanța de judecată la individualizarea pedepsei, se va ghida de prevederile art.art.7, 75 din Cod penal. Astfel, norma prevăzută la art. 7 alin. (1) din Cod penal, stipulează că, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală, norma indicată coroborată cu prevederile art.75 alin.(1) Cod penal, care stabilește că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Ca urmare din dispoziția art.75 alin.(1) Cod penal, se desprind criteriile de individualizare a pedepselor și anume că pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, criteriile date răspund la cum trebuie să fie aplicată pedeapsa.

În contextul celor expuse supra și potrivit prevederilor art.61 alin.(1) din Cod penal, care indică că, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, alin. (2) al articolului precizat prevede că, „pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art.51 alin.(2) din Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Astfel, în prezenta speță se constată, atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui Ceaban Andrei *****, la răspundere penală pe componența de infracțiuni prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) din Codul penal.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri)*, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

Privind gravitatea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) din Codul penal, săvârşită de către inculpat, instanţa, conform art.16 alin. (3) din Codul penal, atestă că

infracţiunea, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracţiunilor mai puţin grave, comise cu intenţie şi face parte din capitolul infracțiunilor contra patrimoniului, care atentează la una din valorile importante – relaţiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

În continuare, instanţa de judecată conchide că art. 186 alin. (2) lit. c) din Codul penal stabileşte la data comiterii infracțiunii şi în prezent o pedeapsă *650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani.*

Instanța de judecată reține că Ceaban Andrei ***** a comis infracțiunea în lipsa circumstanțe atenuante ale gradului de vinovăție a inculpatului conform prevederilor art.76 Cod penal în prezenta cauză penală.

Circumstanțe agravante în conformitate cu prevederile 77 Cod penal, este săvârșirea infracțiunii de către o persoană anterior condamnată pentru infracțiuni similare.

Potrivit datelor prezentate, prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 6 mai 2021, acesta a fost condamnat pentru opt episoade de furt, în baza art. 186 alin. (2) din Codul penal, precum și pentru infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. d), e) și f) din Codul penal, fiindu-i stabilită, în conformitate cu art. 84 alin. (1) și (2) din Codul penal, o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

Ulterior, prin decizia Curții de Apel Chișinău, în temeiul Legii nr. 243 privind amnistia și în condițiile art. 385 alin. (5) din Codul de procedură penală, termenul pedepsei a fost redus cu 162 de zile, spre executare rămânând 5 ani și 18 zile, potrivit datelor prezentate.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal, nu au fost stabilite.

Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța reține pericolul social al infracțiunilor săvârșite, care sunt distincte după relaţiile sociale protejate şi cu aspect de îndeletnicire în cazul tuturor sustragerilor comise de inculpat, de altfel la interval restrâns între faptele comise, care a mai fost condamnat pentru infracţiuni similare, iar reieşind din acţiunile ilicite ale inculpaților, a fost violat de multiple ori dreptul persoanelor la protecţia proprietăţii sale şi libertatea de a dispune de bunurile sale conform propriei dispoziţii, acesta formându-şi o activitate sau o îndeletnicire din aceste acţiuni, neavând intenţia corectării.

Pe cale de consecinţă, instanţa evidenţiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privinţa lui Ceaban Andrei ***** a pedepse sub forma închisorii, apărătorul a solicitat aplicarea unei pedepse neprivative de libertate și examinarea posibilității suspendării condiționate a executării pedepsei în temeiul art. 90 din Codul penal, invocând recunoașterea vinovăției, regretul inculpatului și intenția de recuperare a prejudiciului.

Reieşind din opiniile participanţilor la proces, a materialelor dosarului penal şi din cele nominalizate *supra*, instanţa consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni de către condamnat este doar aplicarea unei pedepse sub forma închisorii, care este una echitabilă în raport cu infracţiunile săvârşite şi în acelaşi timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită, or inculpatul în mod cert a comis infracţiunile cu aspect de îndeltnicire, perturbând în ansamblu viaţa socială şi acesta este predispus aşadar în continuare să mai comită

asemenea infracţiuni, fiind vădit periculos pentru societate, ce impune posobilitatea sancţionării sale exclusiv cu închisoare.

Astfel, raportat la conduita inculpatului dovedită pe întreg parcursul urmării penale şi cercetării judecătorești, la atitudinea față de faptele comise, comportamentul său, permit instanţei de a concluziona şi faptul că corectarea şi reeducarea lui Ceaban Andrei ***** este posibilă doar aplicându-i o pedeapsă penală cu închisoare în limitele sancțiunii normelor penale incriminate, or în pofida faptului că inculpatul pe întreg parcursul procesului penal. În acest context, instanța reține că inculpatul a fost anterior condamnat la o pedeapsă cu închisoarea pentru mai multe infracțiuni contra patrimoniului.

Instanţa reţine astfel că inculpatul întrunește condițiile impuse de legislația în vigoare în vederea alegerii unei pedepse cu aflarea în detenţie, reieşind din prezenţa circumstanţelor expuse anterior, dar şi luând în consideraţie comportamentul inculpatului pe parcursul procesului penal, starea sa şi necesitatea resocializării ulterioare a inculpatului.

Din motivele enumerate *supra*, reieșind din materialele dosarului penal, din caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii, din modalitatea concretă de comitere a acesteia, din valoarea prejudiciului patrimonial și din necesitatea prevenirii unor fapte similare, instanța consideră că aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare **pe un termen de 1 (un) an 6 (șase) luni** este proporțională cu gravitatea faptei și aptă să realizeze scopurile pedepsei penale.

În acelaşi timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpatului, în conformitate cu art. 72 alin. (3) din Codul penal, va dispune executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, pentru fiecare caz în parte incriminat.

În ceea ce privește solicitarea apărătorului referitoare la aplicarea art. 90 din Codul penal, instanța consideră că nu sunt temeiuri pentru aplicarea prevederilor art. 90 din Codul penal privind suspendarea condiționată a executării pedepsei în privința inculpatului Ceaban Andrei *****.

Instanța reține că, potrivit circumstanțelor cauzei, inculpatul a săvârșit cu intenție infracțiunea de furt, manifestată prin sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în locuință, cauzând părții vătămate *****Ecaterina un prejudiciu material în valoare totală de 46 456 lei. Modul de comitere a faptei, caracterul intenționat al acțiunilor, precum și atingerea adusă relațiilor sociale privind posesia și proprietatea asupra bunurilor evidențiază gradul prejudiciabil al faptei săvârșite.

La individualizarea pedepsei, instanța ia în considerare și datele ce caracterizează persoana inculpatului, în special faptul că acesta a fost anterior condamnat prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 06 mai 2021, pentru comiterea mai multor infracțiuni contra patrimoniului, inclusiv a unor infracțiuni de furt și tâlhărie, fiindu-i stabilită o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, ulterior redusă în condițiile Legii nr. 243 privind amnistia. Aceste circumstanțe denotă că inculpatul a mai fost supus unei măsuri de constrângere penală pentru fapte de natură similară, însă a săvârșit o nouă infracțiune contra patrimoniului, fapt ce nu permite instanței să conchidă că simpla pronunțare a unei sentințe de condamnare, fără executarea efectivă a pedepsei, ar fi suficientă pentru atingerea scopurilor pedepsei penale.

Deși, în cadrul cercetării judecătorești, inculpatul a declarat că recunoaște vina, și-a exprimat regretul pentru cele comise și a confirmat veridicitatea declarațiilor părții vătămate, instanța apreciază că aceste circumstanțe, examinate în coroborare cu antecedentele penale ale acestuia și cu natura infracțiunii săvârșite, nu sunt suficiente pentru a justifica aplicarea

suspendării condiționate a executării pedepsei. Or, manifestarea regretului și recunoașterea vinovăției urmează a fi apreciate în ansamblul circumstanțelor cauzei și nu determină, prin ele însele, concluzia că inculpatul se va corecta fără executarea efectivă a pedepsei.

Instanța subliniază că suspendarea condiționată a executării pedepsei, prevăzută de art. 90 din Codul penal, nu constituie o măsură automată, aplicabilă în virtutea simplei recunoașteri a vinovăției ori a exprimării regretului, ci presupune existența unor temeiuri suficiente pentru a concluziona că scopurile pedepsei pot fi realizate fără executarea efectivă a acesteia. În prezenta cauză, âinând cont de personalitatea inculpatului care anterior a fost condamnat pentru infracțiuni contra patrimoniului și săvârșirea unei noi fapte intenționate de aceeași natură constituie împrejurări relevante care nu permit formularea unei prognoze favorabile privind corectarea acestuia în condițiile suspendării executării pedepsei.

Totodată, instanța ține cont de necesitatea prevenirii săvârșirii unor noi infracțiuni, atât de către inculpat, cât și de către alte persoane, precum și de obligația de a asigura un raport proporțional între gravitatea faptei, circumstanțele comiterii acesteia și sancțiunea aplicată. În acest context, aplicarea unei pedepse cu executare efectivă este apreciată ca fiind necesară pentru realizarea scopurilor prevăzute de art. 61 din Codul penal, inclusiv restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului și prevenirea recidivei.

Prin urmare, raportând circumstanțele concrete ale cauzei la datele ce caracterizează persoana inculpatului, instanța concluzionează că nu există suficiente temeiuri pentru a considera că Ceaban Andrei ***** se va corecta fără executarea efectivă a pedepsei. În consecință, solicitarea privind aplicarea prevederilor art. 90 din Codul penal urmează a fi respinsă, iar pedeapsa urmează a fi stabilită cu executare efectivă, în limitele și condițiile prevăzute de lege.

Instanța consideră că, pedeapsa stabilită este echitabilă, proporțională cu gravitatea faptei comise și aptă să realizeze scopurile prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni, corectării și resocializării condamnatului. Totodată, aceasta urmărește protejarea drepturilor și libertăților consacrate de Constituția Republicii Moldova și de celelalte acte normative, precum și asigurarea unei reacții legale și proporționale față de încălcarea valorilor sociale protejate de legea penală.

Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată data de la care începe executarea pedepsei. Conform art. 466 alin. (1) din Codul de procedură penală, hotărârea instanței de judecată într-o cauză penală devine executorie la data când a rămas definitivă, cu respectarea dispozițiilor legale privind executarea hotărârilor judecătorești.

Totodată, instanța consideră necesar să se expună asupra includerii în termenul pedepsei cu închisoarea a perioadei în care inculpatul Ceaban Andrei ***** s-a aflat în stare de reținere și arest preventiv.

Potrivit procesului verbal de reținere Ceaban Andrei *** a fost reținut în temeiul art.166 CPP al RM la data de 06 mai 2026, ora 07 și 40 min..**

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 07 mai 2026 s-a dispus aplicarea în privința lui Ceaban Andrei ***** a măsurii preventive - *arestarea preventivă* pentru 30 de zile, cu evidența termenului măsurii preventive din 06 mai 2026, ora 07 și 40 min., până la 05 iunie 2026, ora 07 și 40 min..

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 02 iunie 2026, s-a dispus prelungirea în privința lui Ceaban Andrei ***** a măsurii preventive - *arestarea preventivă* pentru 30 de zile, cu evidența termenului măsurii preventive din 05 iunie 2026, ora 07 și 40 min., până la 05 iulie 2026, ora 07 și 40 min..

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 02 iulie 2026, s-a dispus prelungirea în privința lui Ceaban Andrei ***** a măsurii preventive - *arestarea preventivă* pentru 30 de zile, cu evidența termenului măsurii preventive din 05 iulie 2026 ora 07 și 40 min., până la data de 04 august 2026 ora 07 și 40 min..

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 01 septembrie 2026, s-a dispus prelungirea în privința lui Ceaban Andrei ***** a măsurii preventive - *arestarea preventivă* pentru 30 de zile, cu evidența termenului măsurii preventive din 03 septembrie 2026, ora 07:40 până la data de 03 octombrie 2026, ora 07:40.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 01 octombrie 2026, s-a dispus prelungirea în privința lui Ceaban Andrei ***** a măsurii preventive - *arestarea preventivă* pentru 30 de zile, cu evidența termenului măsurii preventive din 03 octombrie 2026, ora 07:40 până la data de **02 noiembrie 2026 ora 07 și 40**.

Conform art. 88 alin. (3) din Codul penal, timpul aflării persoanei sub arest preventiv până la judecarea cauzei se include în termenul închisorii, potrivit regulilor de calcul prevăzute de lege.

În asemenea circumstanțe, instanța de judecată apreciază necesar ca în termenul executării pedepsei stabilit inculpatului Ceaban Andrei ***** prin prezenta sentință, urmează a fi inclus termenul reținerii și deținerii lui Ceaban Andrei ***** în stare de arest preventiv - de la 06 mai 2026, ora 07 și 40 min. până la data pronunțării prezentei sentințe din 30 octombrie 2026.

Termenul executării pedepsei stabilit lui Ceaban Andrei ***** al calcula din momentul pronunțării prezentei sentinței 30 octombrie 2026, cu includerea în termen a perioadei de aflare în arest preventiv de la 06 mai 2026, ora 07 și 40 min. până la data pronunțării prezentei sentințe din 30 octombrie 2026.

Cu privire la măsura preventivă.

În conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 5) al Codului de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Potrivit prevederilor art. 175 din Codul de procedură penală, măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă/anumite acţiuni negative asupra desfăşurării procesului penal, securităţii şi ordinii publice sau asupra asigurării executării sentinţei constituie măsuri preventive. Măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.

În conformitate cu prevederile art. 176 din Codul de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârșească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică.

Potrivit materialelor dosarului, se stabilește că în prezenta cauza penală prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 01 octombrie 2026 a fost prelungită în privința inculpatului Ceaban Andrei ***** măsura preventivă arestarea preventivă pe un termen de 30 (treizeci) de zile, până la data de **02 noiembrie 2026, ora 07 și 40 min..**

Prin urmare, se constată că inculpatul Ceaban Andrei *****, în prezenta cauză penală, în perioada de la de la 06 mai 2026, ora 07 și 40 min. până la data pronunțării prezentei sentințe din 30 octombrie 2026, s-a aflat în stare de arest, perioada care urmează să fie inclusă în termenul executării pedepsei. Or, potrivit prevederile art.88 alin.(3) din Cod penal, timpul aflării persoanei sub arest preventiv până la judecarea cauzei se include în termenul închisorii, calculându-se o zi pentru o zi, precum și prevederile art.186 alin.(6) din Cod de procedură penală în conformitate cu care În termenul de ținere a învinuitului, inculpatului în stare de arest se include timpul în care persoana: 1) a fost reținută și arestată preventiv; 2) a fost sub arest la domiciliu; 3) s-a aflat într-o instituție medicală, la decizia judecătorului de instrucție sau a instanței, pentru expertiză judiciare în condiții de staționar, precum și la tratament, în urma aplicării în privința ei a măsurilor de constrângere cu caracter medical.

A menține *măsura preventivă sub formă de arest preventiv* în privința lui Ceaban Andrei ***** până la intrarea sentinței în vigoare.

Cu privire la cheltuielile judiciare.

Instanța de judecată reține, că acuzatorul de stat în dezbateri judiciare, dar și potrivit rechizitoriului în cauza penală, a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de **7 560** (șapte mii cinci sute șaizeci) lei, cu titlu de cheltuieli suportate în cadrul dispunerii și efectuării Raportului de expertiză judiciară nr.34/12-R-2229 din 18.06.2026 *în sumă de 4200 lei* și Raportul de expertiză traseologic nr.34/12R-2330 din 18.06.2026 *în sumă de 3360 lei*.

În cadrul dezbaterilor judiciare, partea apărării a solicitat ca respectivele cheltuieli să fie suportate din contul statului, invocând faptul că inculpatul nu a solicitat efectuarea expertizelor.

În conformitate cu prevederile art. 227 alin. (1) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare reprezintă cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Potrivit alin. (3) al aceluiași articol, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede o altă modalitate.

Totodată, potrivit art. 229 alin. (1) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Conform alin. (2) al aceluiași articol, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, legea prevăzând, de asemenea, posibilitatea suportării acestora de către persoana condamnată chiar și în cazul în care i-a fost aplicată o pedeapsă ori a fost eliberată de executarea acesteia.

Instanța constată că dispozițiile legale menționate instituie posibilitatea recuperării cheltuielilor judiciare din contul persoanei condamnate, fără a condiționa această obligație de faptul dacă efectuarea acțiunilor procesuale respective a fost solicitată de inculpat sau dispusă din oficiu de organul de urmărire penală. Prin urmare, împrejurarea că inculpatul nu a solicitat efectuarea expertizelor judiciare nu constituie, în sine, un temei legal pentru exonerarea sa de la plata cheltuielilor aferente acestora.

În acest sens, instanța reține că expertizele judiciare au fost efectuate în cadrul procesului penal în vederea elucidării circumstanțelor relevante pentru justa soluționare a cauzei, iar cheltuielile aferente acestora constituie cheltuieli judiciare în sensul art. 227 din Codul de procedură penală. În măsura în care efectuarea expertizelor și cuantumul cheltuielilor sunt confirmate prin actele justificative prezentate în dosar, acestea pot fi puse în sarcina condamnatului în condițiile art. 229 din Codul de procedură penală.

Instanța subliniază că posibilitatea legală de a pune cheltuielile judiciare în sarcina condamnatului urmează a fi examinată și prin prisma circumstanțelor personale și materiale ale acestuia. Astfel, potrivit art. 229 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanța poate elibera condamnatul, total sau parțial, de plata cheltuielilor judiciare în caz de insolvabilitate ori dacă achitarea acestora poate influența substanțial situația materială a persoanelor aflate la întreținerea sa.

În prezenta cauză, din datele referitoare la persoana inculpatului Ceaban Andrei ***** rezultă că acesta este celibatar, nu are persoane la întreținere și nu este angajat în câmpul muncii. Cu toate acestea, simpla lipsă a unui loc de muncă nu demonstrează, prin ea însăși, existența insolvabilității în sensul art. 229 alin. (3) din Codul de procedură penală, în lipsa unor date concrete care să confirme imposibilitatea suportării cheltuielilor judiciare sau existența unor împrejurări ce ar justifica exonerarea totală ori parțială de la plata acestora.

Prin urmare, în absența unor circumstanțe dovedite care să justifice aplicarea excepției prevăzute la art. 229 alin. (3) din Codul de procedură penală și având în vedere necesitatea recuperării cheltuielilor judiciare efectiv suportate de stat pentru desfășurarea procesului penal, instanța apreciază ca fiind întemeiată solicitarea acuzatorului de stat.

În consecință, instanța va admite integral solicitarea acuzatorului de stat și va dispune încasarea din contul inculpatului Ceaban Andrei *****, în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în sumă totală de **7 560 (șapte mii cinci sute șaizeci) lei**, dintre care 4 200 lei pentru efectuarea Raportului de expertiză judiciară nr. 34/12-R-2229 din 18.06.2026 și 3 360 lei pentru efectuarea Raportului de expertiză traseologică nr. 34/12R-2330 din 18.06.2026.

În circumstanțele specifice cauzei date, instanța a luat în considerare și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în condiția neadmiterii încasării unor cheltuieli de judecată prea mari din contul inculpatului (cauzele Kreuz împotriva Poloniei (nr. 1), §§ 60-67; Podbielski și PPU Polpure împotriva Poloniei, §§ 65-66; Weissman și alții împotriva României, § 42 și a contrario Reuther împotriva Germaniei (dec.)), precum și faptul că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil (cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.).

Cu privire la latura civilă.

Potrivit jurisprudenţei CtEDO (hotărârea Tonchev vs Bulgaria din 19.11.2009), Curtea a recunoscut încălcarea art. 6 CEDO prin nesoluţionarea acţiunii civile în procedura penală şi a statuat că, „... în situaţia în care sistemul intern permite reclamanţilor să introducă o acţiune civilă alăturată procesului penal, statul are obligaţia să se asigure că aceştia se bucură de garanţiile fundamentale prevăzute de art. 6 ale Convenţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale din 04 noiembrie 1950”.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, cauza Boldea vs. România (15.02.2007, nr. 19.997/02), dreptul la un proces echitabil, garantat de art.6 alin.1 din Convenție, înglobează, printre altele, dreptul părților la proces de a prezenta observațiile pe care le consideră relevante pentru cauza lor, acest drept nu poate fi considerat efectiv decât dacă aceste observații sunt într-adevăr „ascultate”, adică analizate temeinic de către instanța sesizată. Cu alte cuvinte, art.6 implică în special, în sarcina instanței, obligația de a proceda la o analiză efectivă a mijloacelor, argumentelor și propunerile de probe ale părților [Perez vs. Franța (12.02.2004, nr. 47.287/99); Van de Hurk vs. Olanda (19.04.1994)].

Conform art.219 alin (1) Cod de procedură penală, acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia. (2) Persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală pot intenta o acţiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvîrşirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calităţii, aspectului comercial, precum şi repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acţiunilor interzise de legea penală 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputaţiei profesionale. (3) Prejudiciul material se consideră legat de săvîrşirea acţiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru: 1) tratamentul părţii vătămate şi îngrijirea acesteia; 2) înmormîntarea părţii vătămate; 3) plata sumelor de asigurare, indemnizaţiilor şi pensiilor; 4) executarea contractului de depozit al bunurilor. (4) La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanţa de judecată ia în considerare suferinţele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranţei în viaţă, pierderea onoarei prin defăimare, suferinţele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

Potrivit art.221 alin.(1) Cod de procedură penală, acţiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părţii civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătoreşti. (2) Cod de procedură penală, acţiunea civilă se intentează faţă de bănuit, învinuit, inculpat, faţă de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau faţă de persoana care poate fi responsabilă de acţiunile învinuitului, inculpatului.

Potrivit art. 397 pct. 1) din Codul de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, pe lângă chestiunile enumerate în art. 395 și 396, trebuie să mai cuprindă și hotărârea cu privire la acţiunea civilă înaintată sau hotărârea pronunţată din oficiu de către instanţă referitor la repararea pagubei, iar art. 387 alin. (1) CPP, stipulează că, o dată cu sentinţa de condamnare, instanţa de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

Cu privire la prejudiciul material, în conformitate cu art. 1998 alin. (1) din Codul civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Conform art. 2022 alin. (1) din Codul civil, se consideră că persoana a cauzat prejudiciul dacă el constituie consecinţa faptei acelei persoane ori consecinţa izvorului de pericol pentru care acea persoană răspunde conform legii.

Subsecvent, conform art. 2023 din Codul civil, instanţa comunică că dacă prejudiciul a fost cauzat în comun de mai mulţi participanţi, aceştia poartă răspundere solidară şi se consideră participant nu doar autorul faptei cauzatoare de prejudicii, ci şi cel care l-a instigat sau l-a susţinut, precum şi cel care a beneficiat în mod conştient de un folos în urma prejudiciului cauzat altuia (*participanţi*), iar în cazul acţiunii în regres, partea fiecărui participant din obligaţia solidară este proporţională contribuţiei sale la săvârşirea faptei ilicite dacă aceasta poate fi determinată.

La fel, instanţa notează că potrivit art. 2024 alin. (1) din Codul civil, persoana care a reparat prejudiciul cauzat de o altă persoană are dreptul la o acţiune de regres împotriva acesteia în mărimea despăgubirii plătite persoanei vătămate dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Raționând prin prisma acestor texte de lege, instanța desprinde că condițiile exercitării acțiunii civile în cadrul procesului penal sunt: 1) infracţiunea să fi produs prejudiciul; 2) între infracţiunea săvârşită şi prejudiciul reclamat să existe un raport de cauzalitate; 3) prejudiciul trebuie să fie cert; 4) prejudicul să nu fi fost reparat; și 5) să existe manifestarea de voinţă a celui vătămat de a fi despăgubit.

În speță, prin ordonanța organului de urmărire penală din 21 aprilie 2026, *****Ecaterina a fost recunoscută în calitate de parte vătămată și parte civilă în prezenta cauză penală. Ulterior, la data de 25 septembrie 2026, aceasta a înaintat o acțiune civilă prin care a solicitat încasarea din contul inculpatului Ceaban Andrei ***** a sumei de 46 456 lei cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Cu referire la prejudiciul material, instanța constată că, în urma acțiunilor intenționate ale inculpatului, partea vătămată a fost deposedată de bunuri și mijloace financiare în valoare totală de 46 456 lei. Existența prejudiciului și cuantumul acestuia rezultă din circumstanțele faptei reținute în sarcina inculpatului, din declarațiile părții vătămate, din mijloacele materiale de probă administrate și din ansamblul probelor cercetate în ședința de judecată.

Instanța reține că, prejudiciul material solicitat este cert, determinat și se află în legătură directă de cauzalitate cu fapta infracțională săvârșită de inculpat. Totodată, nu rezultă din materialele cauzei că prejudiciul material în cuantumul solicitat ar fi fost reparat integral. Restituirea unor bunuri, precum ceasul de mână, crucea din lemn, parfumul și hanoracul, nu înlătură obligația de reparare a prejudiciului material stabilit, în măsura în care valoarea bunurilor restituite a fost deja luată în considerare la determinarea sumei solicitate și nu se urmărește o dublă despăgubire.

Prin urmare, instanța consideră întemeiată cererea părții civile în partea ce ține de repararea prejudiciului material și conchide că acțiunea civilă urmează a fi admisă integral în această parte, cu încasarea din contul inculpatului Ceaban Andrei *****, în beneficiul părții vătămate *****Ecaterina, a sumei de 46 456 lei cu titlu de prejudiciu material, în condițiile în care acest cuantum este confirmat de probele administrate.

În ceea ce privește pretenția referitoare la repararea prejudiciului moral, instanța menționează că săvârșirea unei infracțiuni contra patrimoniului poate genera nu doar consecințe materiale, ci și suferințe psihice, stări de neliniște, insecuritate și afectarea sentimentului de siguranță al persoanei vătămate. Pătrunderea ilegală în locuință, care constituie spațiul privat al persoanei, și sustragerea bunurilor păstrate în interior reprezintă împrejurări de natură să afecteze liniștea și sentimentul de inviolabilitate a domiciliului părții vătămate.

Instanța apreciază că, în circumstanțele cauzei, partea vătămată a suportat un prejudiciu moral determinat de încălcarea dreptului său de proprietate și de pătrunderea neautorizată în locuință, faptă care a generat o stare de insecuritate și disconfort psihologic. Aceste consecințe urmează a fi compensate prin acordarea unei despăgubiri bănești rezonabile și proporționale cu natura și gravitatea atingerii aduse drepturilor și intereselor legitime ale victimei.

Totodată, instanța subliniază că suma solicitată cu titlu de prejudiciu moral nu se acordă în mod automat în cuantumul indicat de partea civilă, ci urmează a fi stabilită în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei, natura valorilor lezate, caracterul și gravitatea suferințelor morale, consecințele faptei, precum și cu respectarea principiilor echității și proporționalității.

Despăgubirea acordată trebuie să reprezinte o compensație justă pentru suferințele suportate, fără a constitui o îmbogățire nejustificată a persoanei vătămate.

Prin urmare, ținând cont de caracterul faptei, de pătrunderea ilegală în locuința părții vătămate, de atingerea adusă sentimentului de siguranță personală și de necesitatea asigurării unei reparații echitabile, instanța apreciază că suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral este rezonabilă și proporțională cu circumstanțele cauzei. În consecință, pretenția privind repararea prejudiciului moral urmează a fi admisă parțial, în limita sumei menționate, iar în partea ce depășește acest cuantum urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În concluzie, instanța constată că sunt întrunite condițiile legale pentru angajarea răspunderii civile delictuale a inculpatului Ceaban Andrei *****, întrucât prejudiciile materiale și morale stabilite sunt consecința directă a faptei infracționale săvârșite de acesta.

Astfel, instanța de judecată va admite integral acțiunea civilă în partea ce ține de repararea prejudiciului material și va admite parțial acțiunea civilă în partea ce ține de repararea prejudiciului moral, dispunând încasarea din contul inculpatului Ceaban Andrei *****, în beneficiul părții vătămate *****Ecaterina, a sumei de **46 456 lei cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral**, iar în partea ce depășește suma de 10 000 lei solicitată cu titlu de prejudiciu moral, acțiunea civilă se respinge ca neîntemeiată.

Cu privire la mijloacele materiale de probă/corpuri delicte.

Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Cod procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 5) Cod procedură penală, documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate, iar din conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 4) şi 5) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte şi în acest caz, *banii şi alte valori dobândite* pe cale criminală sau *asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului* sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte *obiecte se predau proprietarilor legali*, iar dacă aceştia nu sânt identificaţi, se trec în proprietatea statului. Totodată, documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

Din conţinutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă *(scrisă, audio, video, electronică etc.)* care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

La fel, conform art. 164 din Codul de procedură penală, înregistrările audio sau video, fotografiile, mijloacele de control tehnic, electronic, magnetic, optic şi *alţi purtători de*

informaţie tehnico-electronică, dobândite în condiţiile prezentului cod, constituie mijloace de probă dacă ele conţin date sau indici temeinici privind pregătirea sau săvârşirea unei infracţiuni şi dacă conţinutul lor contribuie la aflarea adevărului în cauza respectivă.

Corpuri delicte: - Un ceas de mâna femeiesc, o cruce din lemn, un parfum în sticlă de culoare neagra cu inscripție „Gitter" și un Hanorac de culoare albastru închis cu două șireturi albe și glugă, recunoscute în calitate de corp delict prin ordonanța din 06 mai 2026, și restituite părții vătămate *****Ecaterina prin ordonanța și recipisa din 06 mai 2026; (f.d.84, 85, 87)- *de lasat în posesia părții vătămate *****Ecaterina.*

- Un hanorac bărbătesc, uzat, de culoare albastru închis care are glugă si două șireturi de culoare albă, ce aparține lui Ceaban Andrei, recunoscute în calitate de corp delict prin ordonanța din 06 mai 2026, și transmise în camera de păstrare a corpurilor delicte al IP Botanica prin ordonanța din 06 mai 2026 și chitanța nr. 2112; (f.d.84, 88-89) - *de restituie proprietarului Ceaban Andrei *****.

Mijloace materiale de probă: - 2 secvențe video din 21.04.2026, stocate pe un suport optic de tip CD ridicate la 21.04.2026 - *urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.*

În conformitate cu prevederile art. 72 din Codul penal, art. 162, 221-225, 227-229, 329, 340, 384-389, 391-395 şi 397 Cod de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaște **Ceaban Andrei ******* vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) din Codul Penal, aplicându-i în baza acestei legi o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen **de 1 (un) an 6 (șase) luni**, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei stabilit lui Ceaban Andrei ***** al calcula din momentul pronunțării prezentei sentinței 30 octombrie 2026, cu includerea în termen a perioadei de aflare în arest preventiv de la 06 mai 2026, ora 07 și 40 min. până la data pronunțării prezentei sentințe din 30 octombrie 2026.

A menține măsura preventivă sub formă de arest preventiv în privința lui Ceaban Andrei ***** până la intrarea sentinței în vigoare.

A încasa din contul lui Ceaban Andrei ***** (născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****), în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în sumă totală de **7 560 (șapte mii cinci sute șaizeci) lei**, dintre care 4 200 lei pentru efectuarea Raportului de expertiză judiciară nr. 34/12-R-2229 din 18.06.2026 și 3 360 lei pentru efectuarea Raportului de expertiză traseologică nr. 34/12R-2330 din 18.06.2026..

Acțiunea civilă formulată de *****Ecaterina se admite parțial.

Se încasează de la Ceaban Andrei ***** (născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****), în beneficiul părții vătămate *****Ecaterina (născută la *****, IDNP: *****), a sumei de 46 456 (patruzeci și șase mii patrusute cincizeci și șase) lei cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 10 000 (zece mii) lei cu titlu de prejudiciu moral.

Corpuri delicte: - Un ceas de mâna femeiesc, o cruce din lemn, un parfum în sticlă de culoare neagra cu inscripție „Gitter" și un Hanorac de culoare albastru închis cu două șireturi albe și glugă, recunoscute în calitate de corp delict prin ordonanța din 06 mai 2026, și restituite părții vătămate *****Ecaterina prin ordonanța și recipisa din 06 mai 2026; (f.d.84, 85, 87)- *de lasat în posesia părții vătămate *****Ecaterina.*

- Un hanorac bărbătesc, uzat, de culoare albastru închis care are glugă si două șireturi de culoare albă, ce aparține lui Ceaban Andrei, recunoscute în calitate de corp delict prin ordonanța din 06 mai 2026, și transmise în camera de păstrare a corpurilor delicte al IP Botanica prin ordonanța din 06 mai 2026 și chitanța nr. 2112; (f.d.84, 88-89) - *de restituie proprietarului Ceaban Andrei ******.

Mijloace materiale de probă: - 2 secvențe video din 21.04.2026, stocate pe un suport optic de tip CD ridicate la 21.04.2026 - *urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.*

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani), din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Președintele ședinței,
judecător **Tatiana Postolachi**

Copia corespunde originalului, Judecător